

Maandag 29 maart

Na de testen 's morgens mag het zuurstof eraf. Met één liter zuurstof ben ik zonder problemen de nacht doorgekomen, dus er is geen enkele reden meer waarom het zonder niet zou lukken.

Het ontbijt smaakt me wederom goed. Ook dit eet ik op, zittend aan mijn tafeltje. Na het ontbijt was en scheer ik mij zelfstandig in de badkamer. Het gaat me al makkelijker af dan gisteren. Zondag heb ik een hele tijd over het scheren gedaan. Dat komt mede omdat ik een baard van een paar dagen had, maar ook omdat het neusmasker in de weg zat. Nu dat eraf is, kan ik ook bij de plekken waar ik gisteren niet bij kon.

Ik heb nog één infuus in mijn linkerarm. Die mag verwijderd worden om de kans op ontstekingen tegen te gaan. Zo, de laatste overblijfselen van mijn opname ben ik kwijt.

Ik app het thuisfront hoe goed het gaat. Ik merk bijna met het uur hoe mijn kracht terugkeert. Gisteren voor het eerst uit bed en nu wandel ik door de kamer rond of ik nooit anders heb gedaan. Ik hoef me zelfs niet meer vast te houden.

Ik zit gedurende de ochtend veel in mijn stoel. Niet alleen omdat ik van het uitzicht wil genieten nu het nog kan, het is ook goed voor mijn longen. Als je rechtop zit, krijg je meer lucht en herstellen je longen sneller.

De treinen rijden af en aan. Vanuit mijn kamer kijk ik precies op station Leiden Centraal. Het is een machtig gezicht om al die treinen te zien, maar zelfs dat gaat op den duur vervelen.

Na de lunch is het tijd om met de fysio het traplopen te oefenen. Ik ben er al helemaal klaar voor om naar de gang te gaan, maar we gaan niet echt traplopen. We bootsen het traplopen na. Achteraf logisch want ik hoef fysiek niet te leren traplopen. Het gaat ze erom of ik de inspanning aankan.

Een standaard trap oplopen kost net zoveel energie als tien keer opstaan en gaan zitten op een stoel. Dat is wat we gaan doen. Vooraf testen ze de saturatie. Die is 97%. Na afloop is hij 93%. De bedoeling is dat de saturatie binnen vijf minuten op het oude niveau zit. Bij mij is hij dat binnen één minuut. Test geslaagd.

In de loop van de middag komt mijn vader op bezoek. Ook hij is verrast hoe goed het met me gaat en wederom ben ik bijna het hele uur aan het woord.

Aan het eind van de middag komt de arts langs. Weer een nieuw gezicht. De anderen waren weekendartsen. Omdat alles zo voorspoedig gaat, mag ik morgen naar huis. Mijn buurman krijgt hetzelfde verhaal te horen. Mochten er veel nieuwe patiënten worden binnen gebracht dan bestaat de kans dat we zelfs vanavond al ontslagen worden, maar dat doen ze liever niet. Ze willen het ontslag goed voorbereiden, maar in dat geval geldt: nood breekt wet.

Ik stuur meteen het goede bericht naar het thuisfront. Mocht ik morgen naar huis mogen, dan moet er wat geregeld worden voor het ophalen. Lastig, want de verdere details weet ik niet. Ik hoor wel van de verpleging dat het ontslag meestal rond 11.00 uur is. Die tijd geef ik alvast door.

's Avonds geniet ik weer van een heerlijke maaltijd. Jambalaya met kip, chorizo, grote garnalen en pikante tomatensaus. En als toetje appelcrumble met room. Het is zoveel dat ik het toetje net niet helemaal op krijg.

Nu we weten dat we morgen naar huis mogen, lijkt de tijd nog langzamer te gaan. Ik kijk het journaal en Radar. Daarna geniet ik voor de laatste avond van het uitzicht. Dat zal ik missen.

We besluiten vroeg te gaan slapen. Hoe sneller we slapen, hoe eerder het de volgende dag is. Helaas gaat het slapen lastig. Er is veel bedrijvigheid op de gang, gesleep met bedden. Zes nieuwe patiënten worden er binnengebracht en de verpleging moet alle zeilen bijzetten.